

Hoofdstuk 11

Jakobus, 1 & 2 Petrus

Praktische geschriften

Bron: <http://www.middletownbiblechurch.org/newtesta/newtesta.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

De Bijbel is een heel praktisch boek! De Bijbel presenteert waarheid die elke dag van de week en elk uur van elke dag kan worden **gebruikt** en **beoefend**! Gods boodschap werd gegeven, niet zodat we die gewoon zouden horen en erover nadenken, maar zodat we **ernaar** zouden **handelen** (Jakobus 1:22). De drie boeken die we in dit hoofdstuk gaan bespreken, zijn zeer praktische boeken, die ons laten zien hoe het christelijk geloof in het dagelijks leven werkt.

Jakobus - Het gedrag dat voortkomt uit een levend geloof

Jakobus schreef deze brief (Jakobus 1:1), maar we moeten ons afvragen: “Wie was hij?” Er zijn verschillende mannen in de Bijbel die “Jakobus” werden genoemd (net zoals er tegenwoordig veel mannen zijn die de naam Jakobus (of Jaak, Jaap, Koos, Kobe, Jacco...) hebben.

De Jakobus die deze brief schreef, was niet Jakobus, de broer van Johannes, wiens vader Zebedeüs heette (zie Mattheüs 4:21; 10:2). Jakobus, de broer van Johannes, was een van de twaalf discipelen¹ van de Heer en hij was de eerste discipel die de marteldood stierf. Dit gebeurde in 44 na Christus; zie Handelingen 12:1-2. Hij schreef het boek van Jakobus niet.

De Jakobus die deze brief schreef, was niet de andere leerling die Jakobus heette (zie Mattheüs 10:3). Deze was de zoon van Alfeüs¹, maar hij was niet degene die deze brief schreef.

De Jakobus die het boek Jakobus schreef, was de halfbroer van Jezus, de zoon van Maria en Jozef (zie Markus 6:3; Galaten 1:19).

Wat leert de Bijbel ons over Jakobus, de broer van de Heer? Geloofden Jakobus en de andere broers tijdens de aardse bediening van Jezus in Christus (Johannes 7:5)? _____. Later zijn we verbaasd te ontdekken dat deze zelfde Jakobus de leider werd van de kerk die in Jeruzalem was (Handelingen 12:17; 15:13; 21:17-18). Er is iets met deze man gebeurd! In Jakobus 1:1 beschrijft Jakobus zichzelf als een “dienstknecht (of slaaf; Gr. *doulos*) van God en van de Heer Jezus Christus”. Wat veranderde deze man van een ongelovige in Jezus Christus in een dienaar van Jezus Christus (zie 1 Korinthe 15:7)? “Daarna is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan alle apostelen”.

Zie je, Jakobus beseftte dat Jezus meer was dan zijn broer, Hij was zijn **levende Heer**! Jakobus was zelfs bereid te sterven voor de Christus van wie hij hield. De geschiedenis leert ons dat Jakobus in 62 of 63 na Christus in Jeruzalem als martelaar stierf.

De brief die Jakobus schreef was waarschijnlijk het eerste boek uit het Nieuwe Testament dat werd geschreven. De brief van Jakobus is waarschijnlijk geschreven tussen 45 en 49 na Christus, minder dan 20 jaar nadat de Heer weer uit de dood was opgestaan.

In Jakobus 1:1 vertelt Jakobus ons aan wie hij deze brief schreef. Hij stuurde deze brief niet naar één kerk zoals Paulus vaak deed (zoals naar de kerk in Rome of in Korinthe). Hij heeft deze brief niet naar één persoon gestuurd (zoals naar Timotheüs of naar Titus). In plaats daarvan stuurde hij deze brief naar de twaalf stammen (Joodse mensen) die overal verspreid waren (vs. 1). Jakobus

¹ Zie het schema: <http://www.verhoevenmarc.be/apostelen.htm>

maakte zich zorgen over deze Joodse gelovigen (zie Jakobus 1:2: “broeders”) die buiten Palestina woonden.

Toen Jakobus deze brief schreef, waren de meeste christenen Joden. Later ondernam Paulus zijn grote zendingsreizen en steeds meer heidenen keerden zich ook tot Christus. Maar in de begintijd van de kerk bestond de meerderheid uit gelovigen Joden.

Deze Joden zouden minstens één keer per jaar naar de stad Jeruzalem komen voor de grote feesten. In Handelingen 2:1, 5 leren we bijvoorbeeld dat Joden “uit alle volken die onder de hemel zijn” naar Jeruzalem waren gekomen voor de grote feestdag van Pinksteren. Omdat Jakobus de leider van de kerk in Jeruzalem was, zochten de Joodse christenen hem om geestelijke hulp en instructie. Jakobus maakte zich echt zorgen om deze mensen. Hoewel ze verspreid waren over het hele Romeinse rijk, kon Jakobus hen bereiken door ze deze brief te sturen.

De waarheden in deze brief met vijf hoofdstukken zijn voor de gelovigen van vandaag net zo belangrijk als voor die Joodse christenen die in de eerste eeuw na Christus leefden.

Jakobus wilde dat zijn lezers wisten dat geloof in Jezus Christus geen **dood** geloof is (Jakobus 2:17, 20, 26) maar een **levend** en **werkend** geloof! Dit levende geloof komt in het dagelijks leven tot uiting in beproevingen en moeilijkheden (hoofdstuk 1); door te doen wat God zegt (1:22); in de zorg voor mensen in nood (1:27); in het liefhebben van onze naasten, en mensen niet speciaal behandelen omdat ze rijk zijn (Hoofdstuk 2); bij het beheersen van onze tong (Hoofdstuk 3); de wereld niet lief te hebben en de duivel te weerstaan (hoofdstuk 4); door God op te nemen in onze plannen (4:13-17) en in ons gebedsleven (Hoofdstuk 5).

Gods Woord werkt echt, maar ik moet het in werking zetten! Een schop werkt echt, maar alleen als hij gebruikt wordt! Een goede stofzuiger werkt echt, maar alleen als iemand hem gebruikt! Hetzelfde geldt voor Gods Woord.

Jakobus is een praktisch boek en geeft de gelovige Gods wijsheid over hoe hij het dagelijks leven kan aanpakken. In sommige opzichten lijkt het op het boek Spreuken in het Oude Testament.

Jakobus was ook een scherpe waarnemer van de natuur (net zoals Jezus was). Leg in de volgende verzen uit hoe Jakobus feiten uit de natuur gebruikt om geestelijke lessen te illustreren:

1. Jakobus 1:6
2. Jakobus 1:10-11
3. Jakobus 1:21 (“ingeplant”, net zoals een zaadje in de grond wordt geplant)
4. Jakobus 3:3
5. Jakobus 3:6
6. Jakobus 3:7-8
7. Jakobus 3:11-12
8. Jakobus 5:2-3
9. Jakobus 5:7

Eén leerstelling in het boek Jakobus is door velen zeer verkeerd begrepen. Het is in hoofdstuk 2, vers 24 waar Jakobus zegt: “U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en **niet** alleen uit geloof”. Sommige mensen denken dat dit in tegenspraak is met wat Paulus leerde in Romeinen 3:28, dat een man gerechtvaardigd wordt door geloof los van werken. In **hoofdstuk 5** van deze aantekeningen hebben we Paulus’ leer over rechtvaardiging en redding bestudeerd, en we leerden dat een mens wordt gered door geloof en niet door werken.

Eigenlijk leerden Jakobus en Paulus precies hetzelfde! Sterker nog, Paulus en Jakobus kenden elkaar heel goed en hadden een echte eenheid in Christus (zie Galaten 1:19; 2:9; Handelingen 15:2, 4, 13; Handelingen 21:18-20). Paulus was het volledig eens met elk woord in het boek Jakobus en Jakobus was het volledig eens met elk woord in het boek Romeinen.

Was Paulus het met Jakobus eens dat geloof en werken samen moeten gaan (zie Titus 3:8)?: “Dit is een betrouwbaar woord en ik wil dat u deze dingen sterk benadrukt, opdat zij die in God geloven, ervoor zouden zorgen dat zij anderen voorgaan in het doen van goede **werken**”. Was Paulus het met Jakobus eens dat iemand kan **zeggen** dat hij geloof heeft, maar geen echt geloof (zie Jakobus 2:14

en Titus 1:16)? _____. Was Jakobus het met Paulus eens dat Abraham gerechtvaardigd was door geloof (vergelijk Jakobus 2:23 met Romeinen 4:3)?

Wat Paulus leerde en wat Jakobus leerde, waren beide waar! De vraag die Paulus in Romeinen beantwoordde is deze: **Hoe kan ik voor God rechtvaardig worden verklaard?** Het antwoord is: door geloof en niet door werken. De vraag Jakobus beantwoordt in het boek van Jakobus is dit: **Hoe kan ik mensen mijn geloof laten zien** (Jakobus 2:18)? Hoe kan ik anderen laten zien dat ik een gelovige ben en dat ik rechtvaardig ben voor God? Ik laat dit zien **door mijn goede werken**.

Geloof is de **wortel** van redding; goede werken zijn de **vrucht** van redding. Het boek Romeinen concentreert zich op de **wortel**; het boek van Jakobus concentreert zich op de **vrucht**. Het is niet genoeg te **ZEGGEN** dat ik geloof heb (Jakobus 2:14); Ik moet **TONEN** dat ik geloof heb! Met andere woorden: “Als je echt een appelboom bent, laat me dan wat appels zien!” Mensen kunnen mijn geloof niet zien. Mensen kunnen niet in mijn hart kijken om te zien of ik echt gered en gerechtvaardigd ben. Maar mensen kunnen zien hoe ik leef en praat en handel en gedraag. De boodschap van Jakobus luidt: als iemand echt **gelooft**, dan zal hij zich ook echt **gedragen**! Jakobus hoofdstuk 2 heeft het niet over hoe een persoon wordt gered; het gaat over hoe een persoon kan laten zien of bewijzen dat hij echt gered is!

Voor een meer gedetailleerde studie over deze belangrijke zaken, zie ons artikel over Rechtvaardiging door geloof en Rechtvaardiging door werken:

<http://www.middletownbiblechurch.org/doctrine/JakobusPau.htm>

1 Petrus - Eerst lijden, dan heerlijkheid!

De apostel Petrus schreef, net als Jakobus, ook een zeer praktische brief, niet alleen aan een kerk of aan een individu, maar “aan de vreemdelingen in de verstrooiing (mensen in een vreemd land verblijven) in Pontus, Galatië, Kappadocië, Azië en Bithynië” (1 Petrus 1:1). Zie kaart:

Petrus' brief werd bijna 20 jaar nadat Jakobus zijn boek schreef geschreven (1 Petrus is gedateerd rond 63 na Christus). Hij stuurde deze brief niet alleen naar Joodse christenen, maar ook naar niet-Joodse gelovigen (vergelijk 1 Petrus 2:10 en 4:3-4).

Petrus herinnert deze gelovigen eraan dat ze “vreemden, vreemdelingen en pelgrims” waren (1 Petrus 1:1; 1:17; 2:11). Dit geldt voor elk kind van God. De wereld is niet onze thuis (Filippenzen 3:

19-20), maar het is noodzakelijk dat we door deze wereld reizen op weg naar ons hemelse thuis. Hoe lang duurt onze reis door deze wereld in vergelijking met de tijd die we in ons hemelse huis zullen doorbrengen?

Petrus wist dat de reis van de gelovige door deze wereld **lijden** met zich mee zou brengen (we bevinden ons in een vreemd land op vijandelijk gebied en we vertegenwoordigen een Heiland die de burgers van deze wereld haten - Johannes 15:18-21). De eeuwige woonplaats van de gelovige omvat **heerlijkheid**. Paulus zei: “Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden” (Romeinen 8:18). Een korte tijd van lijden wordt gevolgd door een heerlijke toekomst in Gods aanwezigheid.

Petrus schreef aan lijdende gelovigen. Hij herinnerde hen eraan dat de donkere dagen kort zijn in vergelijking met de vreugde die voor ons ligt. Neem bijvoorbeeld 1 Petrus 5:10. Dit vers leert dat het **lijden** alleen voor **korte tijd** is, maar de **HEERLIJKHEID** is **eeuwig**! Zie ook 1 Petrus 1:11 en 4:13 waar Petrus **lijden** en **heerlijkheid** vermeldt. Petrus leerde deze gelovigen zorgvuldig hoe ze met de beproevingen en het lijden van dit leven moesten omgaan. Hier zijn enkele dingen die Petrus leerde (match alsjeblieft):

1. ____	Wees niet verbaasd over de vurige beproevingen die je te wachten staan, maar verwacht ze eerder.	A. 1 Petrus 1:6-7
2. ____	Soms moet een gelovige onrechtmatig lijden, net zoals Christus leed, hoewel Hij volkomen onschuldig was.	B. 1 Petrus 2:19-23
3. ____	Soms lijden christenen omdat ze verkeerd deden of de wetten van de mens overtraden. Zij krijgen wat ze verdienen.	C. 1 Petrus 4:12
4. ____	Een van de redenen waarom God lijden toelaat, is om ons geloof te testen.	D. 1 Petrus 4:13
5. ____	Verheugt u dat degenen die in het lijden van Christus delen, ook in Zijn heerlijkheid zullen delen.	E. 1 Petrus 4:13
6. ____	Nadat we een korte tijd geleden hebben, zullen we genieten van de heerlijkheid die voor altijd is.	F. 1 Petrus 4:16
7. ____	Soms moet een gelovige lijden omdat hij een christen is. Vaak maakt de wereld christenen het moeilijk.	G. 1 Petrus 5:10

Gods waarheid is dezelfde, ook al kiest Hij verschillende mensen om ze in Zijn Woord op te schrijven. Vergelijk 1 Petrus 5:5-9 met Jakobus 4:6-10. Kun je overeenkomsten vinden tussen wat Petrus schreef en wat Jakobus schreef?

2 Petrus – Petrus’ afscheidsworden

Wie heeft het boek van 2 Petrus (2 Petrus 1:1) geschreven? Petrus. Dit lijkt misschien een simpele vraag, maar er zijn veel mensen (inclusief religieuze leiders, hoogleraren, enz.) die niet geloven dat de apostel Petrus het boek van 2 Petrus heeft geschreven. Ze geloven het allereerste vers van dit boek niet! De schrijver beweert dat hij een ooggetuige op de berg van verheerlijking aanwezig was, en dat was zeker waar voor Petrus (zie 2 Petrus 1:16-18 en vergelijk Mattheüs 17:1-2).

Het boek van 2 Petrus bevat Petrus’ laatste woorden. Het lijkt in veel opzichten op Paulus’ laatste boek, 2 Timotheüs. Petrus wist dat hij spoedig zou sterven: “omdat ik weet dat het afbreken van mijn tent nu snel zal plaatsvinden, zoals onze Heere Jezus Christus mij ook duidelijk heeft gemaakt” (2 Petrus 1:14). In Johannes 21:18-19 vertelde de Heer Jezus Christus aan Petrus dat hij zou sterven als hij oud was en ook dat hij zijn handen zou uitstrekken en dat hij zou worden meegenomen waar hij niet heen wilde. Voor zover we uit de geschiedenis weten, werd Petrus door de Ro-

meinen gekruisigd rond dezelfde tijd dat Paulus de marteldood stierf (onder de Romeinse keizer Nero). Volgens de overlevering werd Petrus gekruisigd met zijn hoofd naar beneden (ondersteboven), omdat hij niet het gevoel had dat hij het waard was om in dezelfde positie als zijn Heiland te worden gekruisigd.

Had Petrus, toen hij aan zijn naderende dood dacht, enige hoop of enige zekerheid dat hij naar de hemel zou gaan (zie 1 Petrus 1:3-5)?: “Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, ⁴ tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u. ⁵ U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereedligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd”.

Het boek 2 Petrus is geschreven om gelovigen aan bepaalde waarheden te herinneren (zie 2 Petrus 1:12 en 3:1). God moet ons niet alleen nieuwe waarheden leren, maar Hij moet ons ook herinneren aan dingen die we al weten. We vergeten vaak veel dingen!

In 2 Petrus worden enkele zeer belangrijke dingen over de Bijbel gezegd (zie 2 Petrus 1:19-21 en 3:15-18). Petrus wist dat hij en de andere apostelen spoedig zouden sterven! Binnenkort zouden er geen apostelen meer zijn! Kan de kerk overleven zonder apostelen (zonder mannen zoals Paulus, Petrus en Mattheüs)? Ja, ook al heeft de kerk geen apostelen meer, ze heeft wel de **leer** of **de leer van de apostelen** (vergelijk Handelingen 2:42). De kerk bezit het Nieuwe Testament dat de apostelen ons gaven!

Het zou heel nuttig zijn als Petrus of Paulus ons vandaag zouden bezoeken en tot ons zouden prediken en ons de dingen van God zouden leren, maar dit is niet mogelijk. Ook al is Petrus niet meer bij ons, we hebben wel de twee brieven die Petrus heeft geschreven! Paulus is niet meer te vinden op deze aarde, maar de brieven van Paulus zijn te vinden (zie 2 Petrus 3:15-16). We hebben Gods Woord nodig, ook al zijn de apostelen lang geleden gestorven.

Het sleutelwoord in 2 Petrus is het woord “**kennis**”. Kun je de zeven plaatsen in dit boek vinden waar dit woord voorkomt?

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____
- 4) _____
- 5) _____
- 6) _____
- 7) _____

Hoe meer we Jezus Christus kennen, hoe minder we door valse leraren op een dwaalspoor worden geleid (2 Petrus hoofdstuk 2). Hoe meer we Jezus Christus kennen, hoe meer we zullen groeien als christen (2 Petrus, hoofdstuk 1 en 3, en vooral 2 Petrus 3:18). Toen u gered werd, leerde u de Heer Jezus Christus kennen (Johannes 17:3). Als christen moet elke dag besteed worden om Hem steeds beter te leren kennen (2 Petrus 3:18). Paulus’ hart riep als een gelovige: “opdat ik Hem mag **kennen**” (Filippenzen 3:10)!

Mochten we Petrus’ laatste woorden nooit vergeten:

“Maar groei [blijf groeien] in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen” (2 Petrus 3:18).